

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2020. március 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés büntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2019. október 28. napján kelt 17.B.83/2019/27. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott szabadságvesztés büntetését 12 (tizenkét) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 10 (tíz) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Indokolás

- [1] A Tatabányai Törvényszék 2019. október 28. napján kihirdetett 17.B.83/2019/27. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.rendű vádlott neve vádlottat emberölés büntettének kísérletében. (Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) és j) pont). Ezért 10 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadság bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] A törvényszék ítélete ellen az ügyészség I.rendű vádlott neve vádlott terhére, részbeni megalapozatlanság miatt, valamint súlyosításért, hosszabb tartamú, fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása végett, a vádlott és védője a tényállás részbeni megalapozatlansága miatt és a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.
- [3] A Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában sérelmezte a törvényszék azon megállapítását, hogy I.rendű vádlott neve vádlott elmeállapota enyhe-közepes fokban korlátozott. Felidézve az ügyben keletkezett szakértői véleményeket rámutatott, hogy a törvényszék ezen megállapítása egyrészt azért nem helytálló, mert a harmadik szakvélemény az első kettő szakvélemény ismeretében tette azt a megállapítást, hogy a vádlott beszámítási képessége enyhe fokban volt korlátozott, ennek okán ezt szükséges elfogadni, másrészt pedig mivel az is szakkérdés, hogy milyen volt a befolyásoltság mértéke, olyat pedig egyik szakértő sem állapított meg, hogy enyhe-közepes fokban volt korlátozott a vádlott beszámítási képessége, így ilyen megállapítást a törvényszék nem tehetett volna.
A büntetéskiszabási körülmények bemutatásával és értékelésével amellet érvelt, hogy vádlottal szemben alkalmazott büntetés időtartama eltúlzottan enyhe, súlytalan, nem felel meg a Btk. 79. §-ában írt büntetéskiszabási céloknak, illetve a 80.§ (1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elveknek. Kifejtette, hogy I.rendű vádlott neve vádlott esetében, figyelemmel a súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára, hosszabb tartamú, 15 év középértékű körüli szabadságvesztés kiszabása indokolt és felhozta azt is, hogy fentiek okán nem volt indokolt eggyel enyhébb végrehajtási fokozat, fegyház helyett, börtön fokozat meghatározása sem.

- [4] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét részben megalapozatlannal tartja, mivel a bíróság az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Kifejtette, hogy álláspontja szerint miért kellett volna megállapítani a vádlott önkéntes eredményelhárításának tényét, miért és milyen körben hibás a perbírói következtetés a vádlotti motivációt illetően. Ehhez kapcsolódóan állást foglalt abban is, hogy amennyiben az igazságügyi pszichológus szakértő által adott vélemény adatai nem elegendőek a motívum pontosabb meghatározásához, úgy bizonyítás felvételét látja szükségesnek, melynek keretében pszichológus szakértőnek kell véleményt adnia, illetve kiegészítenie a vádlott motivációját kialakító pontos tudattartam vonatkozásában.
- A vádlott beszámítási képessége vizsgálata körében kifejtette, hogy a szakértők véleménye között nincs ellentmondás, hiszen a párhuzamos meghallgatáskor abban mindketten egyetértettek, hogy a korlátozottság a közepes foknál nem súlyosabb, ugyanakkor amellet érvelt, hogy az eltérő megállapítások közül a vádlottra nézve kedvezőbbet - a közepes fokú korlátozottságot - látja megállapíthatónak. Érvelt a szabadságvesztés enyhébb végrehajtási fokozata mellett és részletesen elemezte a vádlott oldalán felhozható enyhítő körülményeket. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát bizonyítás felvételével látta kiküszöbölhetőnek és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a másodfokú bíróság lényegesen enyhébb büntetést szabjon ki, amennyiben ez nem lehetséges - védence kifejezett kérésére - indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.
- [5] I.rendű vádlott neve vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában a védelem által hivatkozott megalapozatlanság kiküszöbölését, illetve a kiszabott büntetés enyhítését és annak - ennyiben szükséges új eljárás keretében történő - vizsgálatát indítványozta, hogy a „megalapozatlanság mennyiben módosíthatja a vádbeli tényállást és minősítést” és felhozta, hogy további szakértői véleményekkel szükséges lett volna „felderíteni azt, hogy mi volt az eredeti szándékunk mindkettőnk részéről.”
- [6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.325/2019/2-I. számú átiratában a tényállás részbeni megalapozatlansága miatt és a büntetés súlyosítása végett bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlott és védője által a tényállás részbeni megalapozatlansága miatt és a büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.
- Amellet érvelt, hogy a lefolytatott bizonyítás alapján megállapított tényállás a sértett sérüléseinek mivoltát taglaló részében hiányos, a sértettet ért erőbehatások számát illetően pedig felderítetlen, e részekben találta azt megalapozatlannak. Pontosán megjelölve a szükségesnek talált kiegészítéseket hangsúlyozta, hogy a sértett sérüléseinek minőségére vonatkozó megalapozatlanság az iratok tartalma, bizonyítás anyagát képező igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján pótolható; a sértett koponyáján észlelt ezen sérülések minőségének pontos leírásával helyesbítendő a tényállás.
- Álláspontja szerint a sértettet ért bántalmazások száma is felderítetlen maradt, e körben az igazságügyi orvosszakértői vélemény és a bizonyítás anyagát képező kiegészítő orvosszakértői vélemény ellentmondásosságára hívta fel a figyelmet azzal, hogy szerinte nem egyértelmű, hogy a sértett jobb kezét ért, csonttöréssel is járó legalább 3 további erőbehatás a sértett fejére irányzottakon túlmenően, további különálló ütések jelentettek-e, avagy a sértett védekezéséből adódóan a kezét ért ütések okozhatták-e egyidejűleg a koponyasérüléseket is. A sértettet ért bántalmazás számát a bűncselekmény minősítése szempontjából tisztázandó kérdésnek tekintette és e körben bizonyítás felvétele keretében kiegészítő szakvélemény beszerzését tartotta indokoltnak.
- Mindezekre tekintettel a fellebbezések tárgyaláson történő elbírálását indítványozta azzal, hogy a tényállás részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében az ítélet tábla vegyen fel bizonyítást azzal, hogy a sértettet ért bántalmazás számának tisztázása végett az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítését rendelje el azért, hogy a szakértő nyilatkozzon arra a kérdésre, hogy a sértett kezét ért 4 db különálló eszközös erőbehatás közül azok, melyek nem a balta élrésszel történtek, okozhatták-e egyúttal a sértett koponyáján észlelt valamely sérülést is, avagy a koponyát és a sértett kezét ért sérülések egyértelműen külön-külön elvégzett ütésre utalnak-e.
- Indítványozta a tényállás pontosítását is a sértett koponyasérüléseinek pontos leírásával.

- [7] A Győri Ítéltábla a fellebbviteli főügyészség és a védelem bizonyítási indítványát elutasította, az ügyet nyilvános ülésen bírálta el.
- [8] A másodfokú bíróság fellebbviteli nyilvános ülésén megjelent ügyész a bejelentett fellebbezést fenntartotta és kifejtette, hogy megalapozatlannak tartja a tényállásnak a sértett fejsérüléseit leíró részét és az annak iratok alapján történő kiegészítését indítványozta az átiratban írtakkal egyezően. A védelmi fellebbezés indokolásában írtakra reagálva kifejtette, miért nem látja megállapíthatónak a vádlotti önkéntes eredményelhárítást, felhozta, hogy a vádlotti motivációja a cselekménynek az volt, hogy a sértett érdekében állónak látta a sértett életének kioltását. A vádlott beszámítási képessége tekintetében rámutatott, hogy ennek vizsgálatára részletes bizonyítás folyt, az elsőfokú bíróság a szakvélemények birtokában jutott arra a következtésre, miként állapította meg a vádlotti beszámítási képességet, azt nem találta kifogásolhatónak. Felsorakoztatta az irányadó bünteteskiszabási körülményeket, amellet érvelt, hogy a kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe és hivatkozott arra is, hogy nem indokolt enyhébb végrehajtási fokozat meghatározása sem. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kiszabott büntetés súlyosítását és a szabadságvesztég végrehajtási fokozatának fegyház fokozatban történő megállapítását indítványozta.
- [9] A nyilvános ülésen a vádlott védője az írásban beadott fellebbezés indokolásában írtakkal egyező nyilatkozatot tett.
- [10] **vádlott** az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban cselekménye általa következetesen előadott motívuma nem tükröződik kellő súllyal. Az önfeljelentő magatartását, tényfeltáró és beismerő vallomását nagyobb nyomatékát látta az enyhítő körülmények körében megállapíthatónak, mindezek miatt enyhébb büntetés kiszabását kérte és felhozta, hogy személyiségéhez a börtön büntetésvégrehajtási fokozat illik legjobban.
- [11] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az ezt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen. Az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, az indokolás helyességét is, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is. Az ítéltábla bizonyítás felvételét nem találta szükségesnek, a rendelkezésre álló bűnügyi iratok elemzésével bírálta felül a másodfokú bíróság a fő és járulékos kérdéseket és az elsőfokú bíróság eljárásának törvényességét is.
- [12] A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az eljárás során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában nem észlelt. Az ítéltábla így az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, amely kihatással volt a törvényszék döntésére, nem tapasztalt az elsőfokú bírósági eljárásban.
- [13] A védelem számára az eljárás vitatott pontja volt a vádlotti motiváció alapjai megállapításának a kérdése, melyhez nem találta elegendőnek a pszichológus szakértő megállapításait, e körben a szakértői vélemény kiegészítésével bizonyítás felvételét látta szükségesnek. A vádlotti motiváció, a cselekmény elkövetésének körülményei, a sértettet ért sérülések és a vádlott elmeállapotának vizsgálata a perbíróság részéről a közvetlenség elve alapján megtörtént, e körben széles spektrumban folyt bizonyítás a cselekvőségét egyébként nem tagadó vádlotti vallomás

adatainak értékelése mellett. Az elsőfokú bíróság e körben valamennyi az ügyben lehetséges beszerezte bizonyítékot.

- [14] A bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén nem található kifogásolnivaló. A lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, ennek során lényeges résztvevők lényeges jogai nem sérültek, a terhelti és tanúkihallgatások, az egyéb eljárási cselekmények szabályozott rendben folytak.
- [15] A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, összefüggéseiben foglalkozott az összes olyan adattal és körülménnyel, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott.
- [16] Ezen főként személyi bizonyítási eszközöket egymással és a szakértői véleményekkel egybevetette, kellő részletességgel megindokolta, hogy mire alapozta az egyes ítéleti tényállásrészeket. Mindennek következtében az ítéletábra a teljes bizonyítási anyagra támaszkodhatott, a másodfokú felülbírálat valamennyi ismert bizonyítékra kiterjedt, az értékelésbe a fellebbviteli eljárás során is bevonható volt az elsőfokú bíróság által megfelelően számba vett és mérlegelt adathalmaz.
- [17] Elsősorban a vádlotti és sértetti vallomások, azok ellentmondásai tekintetében a bizonyítékokat ütköztette, egybevetette azokat egyéb rendelkezésre álló személyi bizonyítékokkal - barátnő, szerelmi kapcsolat és pszichiáter vallomása - és a szakértői véleményben foglaltakkal is, majd törvényes mérlegelő tevékenység eredményeképpen állapította meg a tényállás eme részét.
- [18] A bizonyítékértékelésnél az elsőfokú bíróság rögzítette megállapításait azzal kapcsolatban, hogy az egyes bizonyítékok mely részét fogadta el, mely részét nem és végig vezette, hogy hol és miért aggályos akár a sértetti, akár a vádlotti nyilatkozat és egyéb bizonyítékokkal le nem igazolt az állításuk kapcsolatukat illetően. Ezen bizonyítási eszközcsoporthoz alapján el lehetett végezni erre a kérdésre vonatkozó bizonyítékok értékelését; a szakértői vélemény és az erre a kérdéskörre vonatkozó tanúvallomások alátámasztották a sértetti és vádlotti vallomásokból valószínűsíztetett adatokat.
- [19] E körben újabb, részletesebb szakértői ténymegállapítást tartalmazó bizonyítás felvételétől - figyelemmel a bűncselekmény elkövetése óta eltelt két és fél éves időmúlásra is - nem várható olyan új, vagy más eredmény, mely az elsőfokú bíróság e körben törvényes mérlegelő tevékenység eredményeképpen megállapított tényállását alapjaiban megrengethetné. Ekként további bizonyítás felvételét az ítéletábra ebben a körben nem találta szükségesnek.
- [20] A fellebbviteli főügyészség a sértettet ért bántalmazás számának tisztázása körében látta szükségesnek bizonyítás felvételét kiegészítő orvosszakértői vélemény beszerzésével majd a bizonyítás tárgyaláson történő kiegészítésével, mivel álláspontja szerint a sértettet ért bántalmazások pontos száma felderítetlen maradt, - amely a bűncselekmény minősítése szempontjából szükséges adat - mivel a tényállás az első igazságügyi orvosszakértői vélemény adatai alapján összesen 7 db ütésről rendelkezik, ugyanakkor a kiegészítő orvosszakértői vélemény szerint a sértettet összesen 2 db vágott ütés érte a balta élrészével, a fülén és a kezén, ezen felül a koponyán legalább 6 db tompa erőbehatás diagnosztizálható, és nem egyértelmű, hogy a sértett jobb kezét ért, csonttöréssel is járó legalább 3 további erőbehatás a sértett fejére irányzottakon túlmenően, további különálló ütések jelentettek-e, avagy a sértett védekezéséből adódóan a kezét ért ütések okozhatták-e egyidejűleg a koponyasérüléseket is.
- [21] Az ítéletábra nem látta szükségesnek a fenti bizonyítás felvételét. A kiegészítő szakértői vélemény beszerzésekor nem volt kérdés, hogy összesen hány ütés érte a sértettet, az ütések számát illetően kérdésként az merült fel, hogy a sértett kezeit hány ütés érte.

- [22] A szakértő a kiegészítő véleményben kategórikus megállapítást tett arra, hogy a sértett kezeit 4 db különálló eszközös behatást érte. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény adatai és annak kiegészítése során írtak közt ellentmondás nincs, mindkét véleményben azonos sérülések kerültek rögzítésre, az igazságügyi szakértői vélemény (nyomozati iratok: 314.) a koponya sérülések tekintetében legalább 7 db közepes erejű tompa erőbehatást véleményezett, a kezet ért sérülések esetében pedig 4 db különálló eszközbehatást állapított meg. Elkülönítette egymástól az egyes koponyasérüléseket és az egyes kézsérüléseket, arra nem tett megállapítást, hogy ezek között volt-e olyan, hogy ugyanazon erőbehatás okozott-e egyszerre kéz és koponyasérülést. A szakértői vélemény adataiból - ahogy arra az elsőfokú bíróság is hivatkozott - megállapítható, hogy a kezet ért behatások védekező mozdulat révén keletkezhetnek. Mindebből az következik, hogy akár keletkezhetett egy-egy kéz sérülés egy-egy koponyasérüléssel együtt, erre azonban nincs konkrét adat a szakértői megállapításban.
- [23] A cselekmény minősítése szempontjából ennek a kérdésnek a további vizsgálata szükségtelen, az elfogadott orvosszakértői vélemény alapján a sérülések minősége darabszáma, a koponyát ért legalább 7 db közepes erejű tompa erőbehatás, a kezet ért 4 db eszközös behatás megállapítása annak további vizsgálata nélkül elegendő adat a minősítés megállapításához, mivel a szakértői vélemények alapján mind az elkövetés eszközére, módjára, a sérülésekre, azok jellegére, a gyógytartamára, illetve következményeire vonatkozóan pontos megállapítások tehetők. Mindezekre tekintettel bizonyítás felvételét az ítélet tábla nem látta indokoltnak ebben a körben sem.
- [24] A bizonyítékértékelésnek a rendezőelve végig az volt, hogy az egyes bizonyítékokat ütköztette a bíróság és azt fogadta el, ami másik bizonyítékból is megerősítést nyert. Nem szemeztetett a bizonyítékok közül az elsőfokú bíróság, hanem azonos logikai és eljárási keretek között mérlegeléssel jutott következtetésekre és állapította meg a tényállást. Összességében végig elemezve az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét; a felülmérlegelés tilalmába ütközne bármilyen más, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérő tényállás megállapítása.
- [25] A tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az csak kis mértékben szorul további kiegészítésre és pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.
- [26] Az ítélet tábla a tényállást az ítélet 3. oldala 2. bekezdésében annak 1. mondata után azzal egészíti ki, hogy a koponya baloldali fali és halántéktáján többszörös ablakképződést mutató darabos, benyomatos törések, jobboldali halántéktájon kisebb kiterjedésű hasonló törésrendszer, baloldali halántéktájon csaknem az egész lebenyre kiterjedő zúzódásos vérzés, helyenként állományhiány keletkezett. (nyomozati iratok:313. oldal).
- [27] Az ítélet tábla a tényállást az ítélet 3. oldala 2. bekezdésében annak eredeti 3. mondata után azzal egészíti ki, hogy a sértett koponyáján többszörös közepes erejű behatás történt a baltával.
- [28] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól
- [29] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére és annak minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.
- [30] Az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítése tekintetében megfelelő indokát adta mind az emberölés büntette, mint pedig mindkét megállapított minősítő körülmény, így az elkövetés különösen kegyetlen módja és a sértett védekezésre képtelen állapota tekintetében annak, milyen okok vezettek a súlyosabban minősülő élet elleni cselekmény megállapításához.
- [31] Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen kifejtette, azt is, mely körülmények vezettek oda, hogy a hosszas védői érvelés ellenére miért jutott arra a következtetésre, hogy az a körülmény, mely szerint

a vádlott több mint 12 órával a cselekmény elkövetése után feladta magát a rendőrségen és végső soron a sértett életben maradt, önkéntes eredmény elhárítás megállapítását nem eredményezheti, enyhítő körülménykénti értékelése nem lehetséges. A törvényszék e körben is a bizonyítékok törvényes mérlegelésével tette meg megállapítását, megfelelően megindokolta - miért nem a vádlotti, hanem az intézkedő rendőri magatartást tekintette eredményelhárítónak - így az alappal nem támadható. Az önkéntes eredmény elhárítás megállapítására irányuló törekvések nem foghattak helyt, az elsőfokú bíróság álláspontjával és annak indokolásával az ítéletábra egyetértett.

- [32] A törvényszék feltárta a figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat azonban nem teljesen a súlyuknak megfelelően értékelte, a kiszabott büntetés ekként eltúlzottan enyhe az alábbiak miatt.
- [33] A bíróságnak jelen ügyben egy súlyos élet és testi épség elleni bűncselekmény elkövetőjével szemben kellett a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kiszabnia, mely a szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.
- [34] A terhelt terhére rótt bűncselekmény 10 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztéssel vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei, az irányadó középérték 15 év.
- [35] A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletében rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatják.
- [36] A büntetlen előéletű vádlott az eljárás során teljes egészében bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, megbánta a cselekmény elkövetését, beszámítási képessége enyhe-közepes fokban volt korlátozott a cselekmény elkövetésekor, tettét bejelentette a hatóságoknak, cselekménye kísérleti szakban maradt, az azonban befejezett.

Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy fentieket figyelembe véve a büntetés kiszabása során helyes a középérték tartamától lefelé történő eltérés.

- [37] Ugyanakkor nem lehet eltekinteni a cselekmény szükségtelen és embertelen brutalitásától, attól hogy két - befejezett cselekmény esetében önmagában is életfogytig tartó szabadságvesztést kilátásba helyező - minősítő körülmény is van a cselekményt tekintve, több életveszélyes sérülést is okozott a vádlott a sértettnek - tehát egyes sérülések külön-külön is életveszélyesek voltak -, rendkívül hosszú volt a gyógyulási idő, maradandó fogyatékoság, valamint súlyos egészségromlás is kialakult a sértettnél és ezen kívül pszichés zavart is okozott a sértettben a vádlott cselekménye.
- [38] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a súlyosító körülmények jellegére és súlyára figyelemmel a középértéktől kisebb eltérés indokolt, a törvényi minimumnál kettő évvel hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodóan a 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés az, amely a szükséges és arányos és mely biztosítja a büntetési célok elérését, megfelel a generális és speciális prevenció elvárásainak is. Mindezekre figyelemmel súlyosította a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát az ítéletábra.

- [39] Az ítélőtábla nem látta okát szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározására vonatkozó rendelkezés megváltoztatásának. Az elsőfokú bíróság alaposan megvizsgálva a büntetéskiszabási körülményeket, a vádlott személyiségét, hosszú letartóztatása alatt a büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított magatartását és egyéb körülményeit meggyőző indokát adta annak, miért alkalmazott a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározott fegyház fokozatnál eggyel enyhébb börtön fokozatot. Ezzel az ítélőtábla is egyetértett.
- [40] Az ítélőtábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek és az ítélet jogi indokolása is helyes.
- [41] Mindezek alapján a Győri Ítélőtábla a Tatabányai Törvényszék 2019. október 28. napján kelt 17.B.83/2019/27. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [42] Az ítélőtábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította I.rendű vádlott neve vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Győr, 2020. március 4.

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró. Péntek László sk. a tanács
elnöke. Csák Csilla sk. bíró

A Tatabányai Törvényszék 2019. október 28. napján kelt 17.B.83/2019/27. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal 2020. március 4. napján jogerőre emelkedett.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke